

Eksempel for Øje: en stakkels Krøbling, som er saa ked af Livet, at han to Gange har villet berøve sig det, gaa med til at vedtage en ny Lov. Det forekommer mig at være et saare uheldigt valgt Eksempel, saa uheldigt, at jeg meget vil betænke mig paa overhovedet at stemme for Lovforslaget.

Justitsministeren (Zahle): Den sidste ærede Taler (Nordby) synes ikke at have bemærket, hvad jeg allerede har udtalt overfor det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), at det Eksempel, jeg her nævnede, kun var eet blandt flere paa det Forhold, som i den senere Tid ikke sjældent finder Sted, at Personer, som for begaaede Forbrydelser er idømte Fængsel paa sædvanlig Fangekost, nægter at opfylde den Pligt til at arbejde, som Lovgivningsmagten har paalagt dem. Dette er, maa jeg gentage, i høj Grad irriterende for Arrestinspektørerne; jeg har selv været Arrestinspektør, og jeg ved, hvor irriterende det er at have saadanne Arrestanter, som nægter at foretage sig noget som helst, som nægter at arbejde. Det er altid et grimt Udslag af et Menneskes Karakter, at han ikke vil arbejde. Naar nu Lovgivningsmagten har paalagt disse Personer, som er idømte Fængsel paa sædvanlig Fangekost, at de skal arbejde i Arresten, er det nødvendigt, at Lovgivningen ogsaa giver Arresthusenes Bestyrere, Arrestinspektørerne og Fængselsvæsenets Bestyrelse i det hele taget, egnede Midler til at fremtvinge denne Arbejdspligts Opfyldelse, og dette mangler man endnu i mange Tilfælde. Hvis man ikke vil gaa til at give Fængselsvæsenets Styrelse det Middel, som her er bragt i Forslag, vil der ikke være andet for, end at man i mange, ja i alt for mange Tilfælde maa falde tilbage til Rotting som det Middel, man maa anvende. Men der er mange Personer, overfor hvem man ikke kan anvende Rotting; Personernes Helbredstilstand, deres Alder og mange andre Forhold kan bevirke, at Rotting ikke er anvendelig, det er et Tvangsmiddel, som kun er anvendeligt i enkelte Tilfælde, og som efter min Overbevisning kun bør anvendes i den yderste Nød. Man bør have andre egnede Midler, og af de andre Midler, som findes, til i Almindelighed at tvinge Arrestanterne til at opføre sig ordentligt er der et Middel, som er ganske uegnet i dette Tilfælde, nemlig Berøvelse af Arbejdsmidler. For de allerfleste Arrestanters Vedkommende er Forholdet det, at de vil betragte det som en stor Ulykke,

hvis man berøver dem Midlerne til at arbejde, men der er nogle enkelte, som ogsaa har den Last, at de ikke vil arbejde, dem kan man ikke tvinge til noget ved at berøve dem Arbejdsmidlerne. Det er især overfor dem, vi trænger til et nyt Tvangsmiddel, og et saadant er Straffecellen, som her er bragt i Forslag.

Overfor det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) skal jeg sige, at jeg erkender fuldt ud, at dette Lovforslag er fremsat paa et meget sent Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, og hvis man ikke vil gøre det færdigt i denne Samling, maa jeg naturligvis finde mig deri, men man har fra Fængselsadministrationens Side henvendt sig til mig og sagt: Nu er Bågeret flydt over, nu ser vi, at det kan ikke gaa længere. Man maa ogsaa huske paa, at mange af de Personer, som kommer i den Situation, her er Tale om, er Stamgæster; mellem disse gaar der Rygte om, hvorledes man har at opføre sig, og hvilke Konsekvenser Opførselen drager efter sig, og efterhaanden som det rygtes, at man kan drille i Arresten ved at undlade at arbejde, og at der ikke kan passere en noget videre i den Anledning, griber Ondet om sig. Derfor har man fra de administrative Embedsmænd, som har denne Administrationsgren under sig, henvendt sig til mig og bedt mig, om jeg uagtet det var saa sent paa Samlingen, dog vilde fremsætte et Lovforslag, for at man kunde faa kraftige og virksomme Midler i Hænde til at modarbejde det nu om sig gribende Onde. Jeg fremsatte ogsaa Lovforslaget med en Bemærkning om og en Undskyldning for, at det kom paa et meget sent Tidspunkt, og jeg erkendte, at hvis Rigsdagen ikke vilde fremme det i denne Samling, kunde jeg ikke beklage mig derover, men jeg maa til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds dog sige, at dette Emne er saa let overskueligt, at det virkelig kan fremmes, uden at det paa nogen Maade bør være Jaskeri.

Nordby: Ja, den højtærede Justitsminister har ikke fremført noget, som rokker min Anskuelse, at det af ham fremførte Eksempel er meget uheldigt valgt. Skal Grundlaget for denne Lovgivning, den være nok saa lille, som den være vil, være dette stakkels Individ, forhutlet baade paa Sjæl og Legeme, saa maa jeg sige, at jeg bliver betænkelig. Jeg er enig med det ærede 4de Medlem for 9de Kreds i, at saa maatte man hellere lade denne Stakkel være fri for at arbejde.